

# РЕШЕНИЕ

№ 7109

гр. София, 29.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав**, в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1516** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предявен е иск от А. Е. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], кв.Г. М. , [улица],вх. Б,ап.21 срещу Софийски градски съд, за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 3342.00 лева, причинени от незаконосъобразна заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. на председателя на Софийски градски съд, в частта и по т.3 ,издадена във връзка с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по т.60.1. от протокол №28/21.11.2019г. и състоящи се в неполучено допълнително трудово възнаграждение за 2019г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница, считано от подаване на исковата молба в съда-08.01.2020г. до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че ищецът през цялата 2019г. е бил съдия в Софийски градски съд. Съгласно Решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по т.60.1 от протокол № 28/21.11.2019г., с което е дадено съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си във връзка с изплащането на допълнителни трудови възнаграждения в органите на съдебната власт за 2019г. и издадената в тази връзка заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. от председателя на Софийски градски съд, за него е възникнало имуществено право да получи допълнително трудово възнаграждение за

2019г. Сочи, че съгласно т.3 от заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. на председателя на СГС е наредено да не му се изплаща допълнително трудово възнаграждение за 2019г., поради обстоятелството, че срещу ищеца е образувано и неприключило дисциплинарно производство № 24/2017г на В., обединено с дисц.дело № 37/2017г на В.. Поддържа се и че с решение № 4676 от 20.08.2020г., постановено по адм.д. № 387 от 2020г. по описа на АССГ е отменена като незаконосъобразна т.3 от заповед № РД-08-7346/10.12.19г на председателя на СГС. Сочи и че, председателят на СГС не е одобрил самостоятелно допълнителни критерии за определяне на конкретен размер на ДМС за 2019г. според работата през годината. Предвид това ищецът счита ,че са налице всички кумулативни предпоставки по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ за уважаване на предявения иск - отменен от съда като незаконосъобразен индивидуален административен акт, претърпени вреди от акта, пряка причинно -следствена връзка между отменената заповед в частта и по т. 3 и претърпените от ищеца вреди в претендирания размер.

Исковата претенция се поддържа в о.с.з. от представител по пълномощие адв. М.В.. Направено е искане за постановяване на решение при условията на чл. 237 ГПК. Претендира се присъждане на разноски в производството.

Ответникът – Софийски градски съд, е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок, чрез представител по пълномощие И. Н. П., съдебен помощник в Софийски градски съд е депозирал писмен отговор от 07.06.2021г. Ответника не оспорва дължимостта на претендираното обезщетение и неговия размер, предвид изхода на спора по адм.д. № 387/2020г. по описа на АССГ, но по аргумент от §3ДР ПОИСДТВ, заявява че не може да изплати исковата сума ,тъй като бюджетната 2019г. е приключила. Не се претендират разноски. В проведеното о.с.з. ответникът, редовно призован, не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност и доказаност на исковата претенция.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба и отговора на исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори относно фактите, че ищеца А. Е. А. е назначен за съдия в Софийски градски съд и заемал е длъжността през 2019г. С Решение по т.60.1 от Протокол № 28/21.11.2019г. от заседание на Пленума на В. е дадено съгласие органите на съдебната власт да упражняват правомощията си по чл.7 вр. чл.9 вр. чл. 6 ал.3 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения в органите на съдебната власт, като размерът на средствата е в рамките на утвърдените бюджетни по § 01-00 „Заплати и възнаграждения на персонала, нает по трудови правоотношения“ на ЕБК за 2019 г. С т.60.2 от Протокола е упълномощена Комисията по Бюджет и финанси да определи размера на средствата за лицата по чл.7 ал.2 от Правилата. С т.3 от заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. на председателя на СГС, на основание чл.86 ал.1 вр. чл.88 от ЗСВ е наредено да не се изплаща допълнително възнаграждение - една основна месечна заплата на ищеца А.. С влязло в сила на 23.03.2021 г. решение № 4676 от 20.08.2020г., постановено по адм.д. № 387/2020г. по описа на АССГ е отменена като незаконосъобразна заповед № РД-08-7346/10.12.19г. на председателя на СГС, в частта и по т.3, с която е разпоредено, че ищецът А. не следва да получи допълнително

трудова възнаграждение. От представената от ответника справка, изх. № 413/14.05-2021г., че допълнителното трудово възнаграждение, което е следвало да бъде начислено на съдия А. Е. А. е в размер на 3342.00 лв., включващо основно трудово възнаграждение, като към м. ноември 2019г. на съдия А. не се дължи възнаграждение за придобит ранг.

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявеният осъдителен иск е процесуално допустим – подаден е от активно легитимирана страна, която твърди, че е претърпяла имуществени вреди, в размер на 3342.00 лева, причинени от незаконосъобразна заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. на председателя на Софийски градски съд, в частта и по т.3 ,издадена във връзка с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по т.60.1. от протокол №28/21.11.2019г. и състоящи се в неполучено допълнително трудово възнаграждение за 2019г.

Разгледан по същество, искът е основателен и доказан по размер.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 237 ГПК за постановяване на решение при признание на иска, за сумата в размер 3342.00 лева, ведно с обезщетение за забава, в размер на законната лихва върху главницата 3342.00 лева, считано от подаване на исковата молба в съда- 08.01.2020г. до окончателното изплащане на задължението, като последица от уважаването на главния иск, представляващи обезщетение за претърпени вреди, под формата на пропуснати ползи, от дължимо, но неизплатено на ищеца допълнително трудово възнаграждение през 2019г. Налице е отменен по съответния ред административен акт с влязло в сила решение, претърпените от ищеца вреди в размер 3342.00 лева са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с отменената т.3 от заповед № РД-08-7346/10.12.19г на председателя на СГС, ответникът е признал иска, ищецът е направил искане за постановяване на решение при признание на иска, като не е поискал събиране на доказателства, предвид направеното признание, признато е право, с което процесуалния представител на ответника може да се разпорежда, с оглед представеното по делото изрично пълномощно, както и признатото право не противоречи на правилата на закона или на морала.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 237 ГПК настоящият състав намира, че искът е основателен и доказан и следва да бъде уважен, като на основание чл. 237, ал. 2 ГПК съдът не следва да излага мотиви за това.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на ищеца за присъждане на разноски. Ищецът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на направените съдебни разноски, в размер 10 лева – заплатена държавна такса. Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 78, ал.2 ГПК за понасяне на разноските от страна на ищеца. За да се възложат съдебните разноски върху ищеца, независимо от уважаването на исковата му претенция, нормата на чл. 78, ал. 2 ГПК предвижда наличието на две кумулативно изискуеми предпоставки: ответникът с поведението си да не е дал повод за завеждане на делото и да е признал иска. Действително с отговора на исковата молба ответникът е направил изявление за признание на иска. Направеното признание за

основателността на претенцията на ищеца не е достатъчно при постановяване на осъдително решение съдът да възложи направените по делото разноси върху ищеца, а не на ответника, съгласно специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ. Необходимо е това признание да бъде реализирано и дължимите суми да бъдат изплатени в хода на процеса, което не е сторено. Доколкото не е налице извънсъдебно уреждане на спора и не е налице покана за доброволно изпълнение, то следва да се приеме, че с исковата молба ищецът е поканил ответникът да му заплати дължимото обезщетение, което не е сторено. От датата на предявяване на иска, ответникът изпада в забава и дължи и законната лихва върху главницата, ако такава се претендира. В случая направените от ищеца разноси са само за заплащане на внесената държавна такса в размер на 10 лева, поради което и с оглед изхода на делото разностите следва да се възложат на ответника.

Ответникът не претендира присъждане на разноси, поради което по аргумент от противното на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК въпросът с тяхната дължимост съдът служебно не обсъжда.

Така мотивиран съдът

### РЕШИ:

ОСЪЖДА Софийски градски съд да заплати на А. Е. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], кв.Г. М. , [улица],вх. Б,ап.21 обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 3342.00/три хиляди триста четиридесет и два / лева, причинени от незаконосъобразна заповед № РД-08-7346/10.12.2019г. на председателя на Софийски градски съд, в частта и по т.3 ,издадена във връзка с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по т.60.1. от протокол №28/21.11.2019г. и състоящи се в несполучено допълнително трудово възнаграждение за 2019г., ведно с обезщетение за забава, в размер на законната лихва върху главницата от 3342.00лева , считано от датата на предявяване на иска (08.01.2020 г.) до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Софийски градски съд да заплати на А. Е. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], кв.Г. М. , [улица],вх. Б,ап.21 разноси по делото, в размер на 10 /десет/лева.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

### СЪДИЯ: